

РЕШЕНИЕ

№ 6515

гр. София, 25.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **9329** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на К. Д. К., чрез адв. С. М. М. Х. - САК, срещу Решение № 3836/23.08.2024г., постановено по НАХД № 20231110211566 по описа за 2023 година на Софийски районен съд /СРС/, 98-ми състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ), серия К, № 5914033, издаден от СДВР, с който на касатора за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600.00 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 4 ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Сочи като пропуск в ЕФ да се посочи пред кого може да бъде обжалван при оспорване. Излага съображения, че не става ясно дали използваното за контрол АТСС е било позиционирано в служебен автомобил на МВР или на участък от пътя. Иска се отмяна на оспорения акт и присъждане на разноски за заплатената адвокатска защита пред двете инстанции в производството по съдебен контрол на електронния фиш.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Мария Малинова, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София - град, XXVII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 ал. 1 и ал. 2 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 14.04.2022г., в 16:57 часа, по АМ „А I-Т.“ до бензиностанция „Петрол“, 1-ви километър, с посока на движение от [населено място] поле към [населено място] се движел лек автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Пазар на производителя - Пазарджик“ АД, управляван от касатора, със скорост на движение 113 км/ч., при ограничение на скоростта от 80 км/ч., въведено с пътен знак В-26, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Нарушението е било заснето с мобилната система за видеоконтрол Cordon M2 с номер MD 1192, която към датата на нарушението е преминала преглед за техническа изправност. Нарушението било извършено, след като на 17.01.2022г. влязъл в сила ЕФ серия К, № 4237637, за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, извършено от касатора. Решаващият състав е приел, че процесният електронен фиш съответства по форма и съдържание на изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП във вр. с § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби (ДР) и в производството по налагане на санкция не е било допуснато формално нарушение. Съдът е кредитирал изцяло приложените по делото писмени доказателства, приемайки, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрено техническо средство/от Института по метеорология на БАН/, което към момента на заснемането е преминало необходимата периодична техническа проверка, като от приобщените писмени доказателства и веществени доказателствени средства /снимков материал/ по безспорен начин се установяват елементите от фактическия състав на административното нарушение, за санкционирането на което е издаден електронният фиш. Успоредно с това, СРС е приел, че при издаването на обжалваният електронен фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същият е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като съдържа всички задължителни реквизити, а именно – данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока,

сметката или мястото за доброволното ѝ заплащане.

Въз основа на събраните доказателства съдът е обосновал извод, че касаторът К. е извършил вмененото му нарушение на ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 ЗДвП. Приел е също, че нарушението е било извършено при условията на повторност, поради което и наложената санкция е законосъобразна и справедлива.

Така постановеното решение е правилно.

Фактическата обстановка по делото е установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Правилен е изводът на СРС, че касаторът е извършил нарушение чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП. В ал. 1 на чл. 21 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават установената стойност в km/h. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от тази, установена в ал. 1: за населено място, извън населено място, автомагистрала и скоростен път, това се сигнализира с пътен знак (чл. 21, ал. 2 ЗДвП).

В разглеждания случай е установено, че К. е управлявала лек автомобил със скорост 113 км/ч. при ограничение на скоростта от 80 км/ч., въведено с пътен знак В-26, заснето с мобилна система за видеоконтрол CORDON M2 със серийен № MD1197. Няма спор по това, че техническото средство е преминало през периодична проверка за техническа изправност, което се установява и с приетия Протокол № 05-СГ-ИСИС/15.03.2022г. на Българския институт по метрология. По силата на чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП водач, който превиши разрешената скорост извън населено място, се наказва за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 300 лв. Според чл. 182, ал. 4 ЗДвП когато нарушението по ал. 1, т. 1 – т. 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 – т. 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. Според определението, дадено в § 6, т. 33 от ДР на закона, „повторно нарушение“ е това, което е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение. Налице са предпоставките, за да се приеме, че процесното нарушение е извършено в условията на повторност. В обжалвания ЕФ изрично са посочени видът и номерът на акта, въз основа на който наказващият орган е приел наличието от обективна страна на този съставомерен признак. Видно от приложен по преписката справка-картон на водача, ЕФ серия К, № 4237637, е в сила от 17.01.2022г., а процесното нарушение е извършено на 14.04.2022г., т.е. в едногодишния срок. Наложено е наказание в предвидения в закона абсолютен размер и не подлежи на корекция.

Съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки,

се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Във второто изречение на ал. 4 на чл. 189 ЗДвП изрично е регламентирано минимално необходимото съдържание на ЕФ, което включва: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Нормата установява, че образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В ал. 5 - ал. 11 на чл. 189 ЗДвП е регламентирана специалната процедура за издаване, обжалване и влизане в сила на ЕФ.

При това неоснователно е възражението на касатора за допуснато нарушение поради липса на посочване на това пред кой следва да бъде обжалван фиша. В това административнонаказателно производство е неприложима разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 13 (предишна т. 10) ЗАНН, по отношение формата и съдържанието на санкционния акт. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само реквизитите посочени в чл. 189, ал. 4, второто изречение ЗДвП.

Съдът установява, че е съставен протокол рег. № 4332р-21198/14.04.2022г. по чл. 10 от Наредба № 8121з-532, в който конкретно е посочено мястото за контрол АМ „А1“-Т., км. 1+000, посоката на движение на МПС – от [населено място] поле към [населено място] и ограничението на скоростта в пътният участък - 80 км./ч. В преписката е приложена и снимка, от която е видно разположението на уреда. Няма никакво съмнение, че мобилното АТСС е било разположено временно на участъка от пътя. Ясно е, че режимът на измерване е бил „стационарен“, а не „в движение“, като това обстоятелство е отбелязано в протокола с буквата „С“. В съставения протокол са попълнени важните обстоятелства, имащи значение за изясняване на спора от неговата фактическа страна, а именно: номер на използваното АТСС, мястото на което е било разположено същото, ограничението на скоростта в участъка за движение, посоката на движение на МПС, времетраене на работния режим, брой установени нарушения. С оглед на това, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, съдът намира, че системата, заснела процесното нарушение е правилно експлоатирана, поради което и производството по ангажиране на административнонаказателна отговорност се е развило при спазване на установените процесуални правила.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че въззивният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3836/23.08.2024г., постановено по НАХД № 20231110211566 по описа за 2023 година на Софийски районен съд /СРС/, 98-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: